

ITÄ-SUOMEN YLIOPISTO

Yhteiskuntatieteiden ja kauppätieteiden tiedekunta

Kauppätieteiden laitos

KIRJALLISTEN TÖIDEN OHJEET

Päivitetty 26.6.2015

SISÄLTÖ

1 YLEISIÄ OHJEITA.....	3
2 KAUPPATIETEIDEN OPINTOJEN KIRJALLISIA TÖITÄ	4
2.1 Harjoitustyö.....	4
2.2 Oppimispäiväkirja	4
2.3 Essee.....	5
2.3.1 Esseen sisältö	5
2.3.2 Esseen rakenne.....	6
2.3.3 Essee tenttivastauksena	6
2.4 Referaatti.....	7
2.5 Kypsyysnäyte	7
2.6 Kandidaatintutkielma	8
2.7 Pro gradu -tutkielma	9
3 MUOTOSEIKAT	9
3.1 Kansilehti.....	9
3.2 Tiivistelmä	10
3.3 Sisällysluettelo.....	11
3.4 Kuviot ja taulukot	11
3.5 Lähdeviittaukset tekstissä (tekstiviitteet).....	13
3.6 Plagiointi ja plagiaatintunnistus	16
3.7 Lähdeluettelo	17
3.7.1 Artikkelit	17
3.7.2 Kirjat ja monografiat.....	20
3.7.3 Muita mahdollisia lähteitä.....	21
3.8 Elektroniset lähteet	22
3.9 Liitteet	22
4 LÄHDELUETTELO.....	23

1 YLEISIÄ OHJEITA

Erilaiset kirjalliset työt, kuten tutkielmat ja essee, ovat tärkeä osa opintojasi. Tässä oppaassa esitellään lyhyesti kauppatieteiden opintojen kirjalliset työt ja annetaan yleisohjeet niiden laatimiseen. Ohjeet käyvät kaikkiin kirjallisiin töihin ja niitä kannattaa hyödyntää kaikessa kirjoittamisessa, koska silloin ne tulevat tutuksi jo ennen gradua. Opettajan kurssilla tai tutkielmaryhmässä antamat ohjeistukset menevät aina näiden ohjeiden edelle. Jos tällaisia erityisohjeita ei anneta, noudatetaan tämän oppaan ohjeita.

Kirjoittamisella on aina tavoite. Esimerkiksi esseen kirjoittamisen tavoitteet voidaan määrittellä näin:

- perehdyttää tiettyyn liiketoiminnan aihealueeseen
- opettaa rajaamaan aiheen käsittelyn (= tutkimuskysymyksen määrittely)
- valmentaa tieteellisten artikkelien ja aikaisemman empiirisen tutkimuksen lukemiseen ja tutkimuslähteiden käyttöön
- vaatii ymmärtämään useamman lähdeteoksen keskeisen sisällön samanaikaisesti, vertaamaan ja analysoimaan sekä suhteuttamaan muuhun käsillä olevaan tietoon ja omaan ajatteluun
- harjaannuttaa tieteellisen tekstin kirjoittamiseen
- kehittää kriittistä luku- ja kirjoitustaitoa, loogista ajattelua ja oman ajattelun esiintuomista
- harjaannuttaa tekemään kunnollisen työn suunnittelussa ja kohtuullisessa ajassa.

On monia eri tapoja merkitä tekstiviittaukset ja laatia lähdeluettelo. Tässä oppaassa esitellään Harvard-tekniikka. Jos olet aiemmin oppinut jonkun muun standardin, voit käyttää sitä, kunhan käytät sitä johdonmukaisesti. Jos joudut etsimään lisäohjeita kirjoittamiseen, saat erinomaista apua Hirsjärven, Remeksen ja Sajavaaran oppaasta Tutki ja kirjoita (useita painoksia, uusin 2014).

Kirjoitustekniset ohjeet pähkinänkuoressa:

- Sivun koko: A4, pystyasetus tekstisivuille, vaaka-asetusta voidaan käyttää tarvittaessa taulukko- ja kuvasivuille.
- Marginaalit: 2,5 cm kaikista reunoista.
- Kirjasinkoko 12, fontti Times New Roman.
- Riviväli: teksti 1,5, tiivistelmä, kansilehti ja sisällysluettelo 1.
- Teksti yksipalstainen.
- Tekstin tasaus: molemmat reunat.
- Käytetään tavutusta.
- Sivunumerointi: sivun yläreunaan keskelle, sivut lasketaan kansilehdestä alkaen, mutta numerot laitetaan näkyviin vasta tiivistelmä sivulta alkaen.
- Liitteiden numeroinnissa ei käytetä tekstin sivunumerointia vaan kukin liite numeroidaan erikseen ja jos liite sisältää useampia sivuja, liitteen numero ja sivunumero asetetaan näkyviin sivun oikeaan ylälaitaan.
- Tyhjät rivit: kappaleet erotetaan toisistaan rivivälillä.
- Kuvat ja taulukot erotetaan tekstistä yhdellä rivivälillä.
- Kappale ei voi muodostua yhdestä lauseesta.
- Tutkielmissa pääluvut aloitetaan aina uuden sivun alusta.

Alalukuja pitää olla enemmän kuin yksi.

Tutkielmien laajuus:

Kandidaatintutkielma

Yksilötyö 25–35 sivua

Parityö 40–50 sivua

Pro gradu -tutkielma

Yksilötyö 65–120 sivua

Parityö 120–160 sivua

2 KAUPPATIETEIDEN OPINTOJEN KIRJALLISIA TÖITÄ

Kauppätieteiden opintojen kirjallisia töitä ovat harjoitustyöt, oppimispäiväkirjat, esseet, referaatit, kypsyysnäytteet sekä kandidaatintutkielmat ja pro gradu -tutkielmat. Nämä kuvaillaan lyhyesti tässä luvussa. Tarkempia ohjeita annetaan sillä opintojaksolla, johon työ kuuluu. Tutkielmista saat ohjeita kandi- ja graduseminaareissa.

2.1 Harjoitustyö

Harjoitustyö on opettajan opintojaksolla antama tehtävä. Harjoitustöiden muodot ja laajuudet voivat vaihdella paljon kurssista ja opettajasta riippuen. Harjoitustöiden arvostelussa kiinnitetään huomiota lähinnä siihen, miten käsittelyn kohteena ollutta asiaa on tutkittu tai miten hyvin harjoitustyön kysymykseen on vastattu. Muotoseikkoihin, kuten lähteiden määrään ja työn rakenteeseen kiinnitetään vähemmän huomiota kuin tutkielmissa.

2.2 Oppimispäiväkirja

Oppimispäiväkirja on oman oppimisen arvioinnin ja kehittämisen väline. Sen tavoitteena on kohdistaa huomio oppimisprosessiin pelkän opintojakson suorittamisen sijasta. Oppimispäiväkirjassa muotoillaan ja työstetään opetuksen sisältöön ja opetustapahtumaan liittyviä ajatuksia. Siihen voi esimerkiksi heti luennon jälkeen kirjata luennolla heränneet ajatukset, tunteet ja epäselvät asiat. Hyvässä oppimispäiväkirjassa on luentomuistiinpanojen lisäksi havaintoja opetuksesta ja sen sisällöstä. Sen ei tarvitse muodostaa yhtenäistä, jäsenneiltyä kokonaisuutta, vaan se voi olla kokoelma erillisiä havaintoja ja ajatuksia. Toisaalta omien ajatusten kirjoittaminen ja jatkojalostaminen on olennainen osa oppimispäiväkirjan laadintaa, joten pelkkä "tajunnanvirtaa" kuvaava kokoelma ranskalaisia viivoja ei ole oppimispäiväkirja. Hyvässä oppimispäiväkirjassa samaa asiaa pohditaan eri näkökulmista ja siihen ehkä palataan päiväkirjan myöhemmässä vaiheessa.

Oppimispäiväkirjan laadinta edellyttää sitä, että kurssilla tai kurssiin liittyvän lukemisen yhteydessä tehtyjä muistiinpanoja käsitellään jo kurssin aikana. Lopulliseen oppimispäiväkirjaan tarkoitettua tekstiä on siis tarpeen tuottaa kustakin tapaamiskerrasta tai tehtävästä erikseen. Mikäli kirjoittamistyötä tehdään vain viimeisenä iltana ennen palautusta, oppimispäiväkirja ei kuvaa kurssin aikana koettua oppimisprosessia.

Oppimispäiväkirja auttaa kehittämään itsearviointi- ja reflektiotaitoja. Kun pohdit omaa oppimistasi ja sen suhdetta aiemmin opittuun tai luettuun, saatat havaita tiedoissasi aukkoja, joita voit ryhtyä paikkaamaan. Oppimispäiväkirjassa voit siis systemaattisesti arvioida, mitä olet tai et ole oppinut ja mitä vielä pitäisi opiskella ja oppia. Oppimistaitoihin liittyy myös tapa opiskella. Oppimispäiväkirjan avulla voit tarkastella omia oppimistapojasi prosessinomaisesti. Voit arvioida ja kehittää niitä miettimällä ja kirjoittamalla ylös, mitä opiskelet, millaisia tuloksia opiskelu tuottaa, ja miten muutoin voisit opiskella.

2.3 Essee

Essee on hyvin argumentoitu kirjoitelma tietystä aiheesta. Siinä näkyy kirjoittajan henkilökohtainen ote. Essee harjaannuttaa tieteelliseen ajatteluun, oman tieteenalan ongelmien pohdintaan ja ratkaisemiseen kirjallisuuden avulla, tieteellisen kirjoitelman laadintaan, tieteenalaa koskevan tiedon etsintään sekä tieteellisen tiedon kriittiseen valintaan ja käyttöön. Hyvä essee on ajatuksiltaan, argumentaatioltaan ja muodoltaan ehyt, looginen ja tasapainoinen kokonaisuus. Essee on aina sekä ajattelu- että kirjoittamisharjoitus. Kirjoittaja panee itsensä ja ajatuksensa likoon. Hän päättää, mitä haluaa kertoa ja kertoo sen.

2.3.1 Esseen sisältö

Essee

- sisältää tutkimuskysymyksen (eli asian, jota selvitetään)
 - esim. *Stakeholder-teorian kehittyminen osana talouselämän muutosta*
- vastaa kysymykseen aikaisemman tutkimuksen perusteella
 - esim. tarkastellaan kolmea erilaista lähestymistapaa stakeholder-teoriaan sekä nostetaan myös esiin näihin eri lähestymistapoihin kohdistettu kritiikki. Esitellään joitakin empiirisiin tutkimuksiin sekä mahdollisesti omaan kokemukseen perustuvia esimerkkejä kustakin lähestymisestä.
- perustuu useisiin lähteisiin, mutta ei ole vain niiden referointia
- tutkimuksellinen ote > vaatii kriittisyyttä, johdonmukaista perustelua, käsitteiden esittelyä ja lähdeviitteiden huolellista merkitsemistä
- kirjoita esim. opiskelukavereille, älä opettajalle > käsitteet tulee selvittää
- henkilökohtainen ote ja oma ajattelu saavat myös näkyä.

Erinomaisessa esseessä

- olet rajannut aiheen selkeästi eli määrittänyt selkeän tutkimuskysymyksen
- pohdit kirjallisuudessa ja/tai luennoilla käsiteltyjä asioita monipuolisesti, analyttisesti, syvällisesti ja omaperäisesti
- osoitat aiheeseen liittyvien teorioiden ja aiemman empiirisen tutkimuksen erinomaista hallintaa
- perustelet omat mielipiteesi erinomaisesti aikaisemman tutkimuksen ja oman kokemuksen perusteella
- tarkastelet aihetta myös kriittisesti
- pohdit omaa oppimistasi ja ymmärryksesi kehittymistä
- on selkeä ja looginen käsittely ja rakenne
- teet erinomaisen yhteenvedon, jossa yhdistät lukemasi, kokemasi ja omat argumenttisi.

2.3.2 Esseen rakenne

Essee koostuu johdannosta, rungosta ja lopetuksesta. Johdanto esittelee, motivoi ja rajaa aihetta lukijoille. Johdannossa herätetään lukijan kiinnostus ja annetaan tausta tietoja aiheen käsittelylle. Teksti ja aihe rajataan kuvaamalla ongelmaa ja kertomalla ne kysymykset, joihin teksti aikoo vastata.

Johdannossa myös määritellään tekstin näkökulmat ja tavoitteet, joilla perustellaan tekstin sisällön valinnat. Jos kyseessä on laaja essee, kerrotaan myös, mitä esseen runko sisältää ja missä järjestyksessä.

Runko-osa voi koostua monistakin alaluvuista. Jos teksti on lyhyt, väliotsikoita ei käytetä. Rungon tehtävä on antaa perustellut ja pohditut vastaukset johdannon kysymyksiin. Lukijalle annetaan tietoa, väitetään ja perustellaan. Lähteet antavat kirjoittajan näkemyksille tukea tai vastakaikua. Lähteiden ajatuksia voidaan myös laittaa keskenään dialogiin tai väittelyyn ja näin pyrkiä antamaan lukijalle perusteltua tietoa ja kokemusta ongelmasta, jota teksti käsittelee.

Esseen runko-osa on rakenteeltaan vapaa, mutta tekstin tulee edetä järjestelmällisesti ja siitä pitää löytyä selvä punainen lanka. Tekstin jäsentelyn tulee olla selkeä, johdonmukainen, tiivis ja kiinnostusta herättävä. Aihetta kannattaa lähestyä vertailevasti ja arvioivasti, mikä tarkoittaa, että käytetään useita lähteitä. Kirjoittajan täytyy perustella väitteensä tieteellisen argumentoinnin edellyttämällä tavalla. Keskeistä on esittää olennaista tietoa asetetun ongelman ja kysymyksen ratkaisemiseksi ja rakentaa uutta tietoa eri lähteistä yhdistellyn tiedon avulla. Esseestä tulisi löytyä *tieteelliselle työlle tyypilliset kolme osaa: kysyminen, vastaaminen eli väittäminen ja vastauksen perusteleminen.*

Lopetusosassa palataan takaisin johdantoon. Siinä levennetään ja avataan käsiteltävä asia kokonaisuudeksi ja kytketään se johdannossa mainittuihin asioihin. Siinä myös perustellaan käsitellyn asian merkitystä. Lopetuksessa tuodaan yleensä esiin lyhyesti johtopäätös ongelmakokonaisuudesta eli kerrotaan päätelmiä, kehitellään ajatuksia edelleen, käsitellään esimerkiksi asian käytännöllistä merkitystä ja annetaan mahdollisia toimenpidesuosituksia. Lisäksi kerrotaan tavallisesti ongelmaan liittyvän asian tulevaisuudennäkymistä, voidaan viitata lähteisiin ja voidaan antaa uusi väite ja perustelut. Lopetusosassa voidaan mielipidetekstin tapaan esittää toive tai vetoamus. Teksti voi myös loppua kysymykseen tai vertaukseen.

2.3.3 Essee tenttivastauksena

Hyvässä tenttivastauksessa tulevat esiin vastaajan ymmärrys, asioiden väliset yhteydet sekä syyt ja seuraukset. Vastauksessa esitetään siis muutakin kuin vaikkapa kysytyn asian määritelmä. Hyvässä esseevastauksessa voi olla lisänä esimerkkejä ja vertauksia. Esseevastaus on siis hyvä, kun kirjoittaja soveltaa ja yhdistää tietoa ja antaa käytännön esimerkkejä siten, että ajatus etenee selkeästi ja jäsentyneesti. Rakenteen on hyvä noudattaa esseen muotoa: johdanto, runko, lopetus.

Hyvän tenttivastauksen kriteerit voivat vaihdella oppiaineesta riippuen, mutta joitakin yleisohjeita voi antaa. Tenttivastauksen pitää vastata otsikkoon tai kysymykseen – mutta vain siihen. Älä kirjoita varmuuden vuoksi kaikkea, minkä muistat, vaan malta rajata vastaus olennaiseen. Jos et tiedä, jätä vastaamatta. Tämä osoittaa arvostelukykyä. Tenttivastauksen tulee

olla jäsennelty. Asioiden esittämisjärjestyksen tulee olla looginen (pätee myös laskuihin; lukijan täytyy pystyä tunnistamaan eri työvaiheet). Vastauksen jäsentely kannattaa tehdä suttupaperille ennen kuin alkaa kirjoittaa varsinaista vastausta. Hyvä vastaus on tiivis, johdonmukainen ja selkeä. Älä jaarittele, tenttivastauksen pituus ei ratkaise. Kerro asia selkeällä suomen kielellä, kuitenkin oppiaineen keskeisiä käsitteitä ja teorioita käyttäen. Kirjoita selvällä käsialalla!

2.4 Referaatti

Referaatti on tiivistelmä, jossa tekstin, esimerkiksi artikkelin tai kirjan, olennaiset asiat kerrotaan omin sanoin. Referaatti on suorasanaisten teksti, ei esimerkiksi ranskalaisin viivoin tehty luettelo. Tieteellisen kirjoittamisen tärkeä perustaito on osata erottaa olennainen epäolennaisesta, tiivistää asia ja selittää se omin sanoin. Hyvän referaatin pystyy ymmärtämään, vaikkei olisi lukenut alkuperäistä tekstiä. Referaatin voi aloittaa tekstin keskeisestä väittämästä, esimerkiksi tuloksista.

Referaatin aluksi kerrotaan mahdollisimman tarkat tiedot referoitavasta alkuperäistekstistä. Otsikko voi olla esim. muodossa Referaatti Raymond Caldwellin artikkelista ”Things fall apart? Discourses on agency and change in organizations”. Lähtöteksti luetaan huolellisesti, alleviivataan tai kirjoitetaan muistiin avainsanoja ja etsitään kappaleiden ideavirkkeitä eli ydinasioita. Näin erotetaan olennainen epäolennaisesta.

Referaatissa asiat voi kertoa omin sanoin, mutta lähtötekstin keskeisten käsitteiden tulee kuitenkin olla mukana. Referaatin pitää mukailla alkuperäistekstin painotuksia. Referaatissa säilytetään alkutekstin merkityssuhteet eli tekstin merkitystä ei lähdetä muuttamaan tai tulkitsemaan. Käsitteet ja keskeiset väittämät tulee esittää niin, ettei merkitys muutu. Tiivistäen referoidun tekstin rakennetta voi muuttaa, mutta ei sisältöä. Referaatin pitää toimia sellaisenaan.

Kaikkia yksityiskohtia ja havainnollistavia esimerkkejä ei voi ottaa mukaan. Uusi asia esitellään omassa virkkeessään. Referaatin pituus riippuu tietysti lähtötekstin pituudesta. Ei kannata tiivistää liikaa, jolloin ymmärrettävyys kärsii. Referaatissa tulee pyrkiä selkeyteen ja ymmärrettävyyteen.

2.5 Kypsyysnäyte

Kypsyysnäytteellä osoitetaan perehtyneisyys tutkielman alaan ja äidinkielen taito. Kypsyysnäyte kirjoitetaan jonakin laitoksen tenttipäivänä. Tarkista ilmoittautumiskäytäntö kansliasta tai seminaariohjaajaltasi.

Kypsyysnäyte suoritetaan vain kerran. Opiskelijan, joka on suorittanut kypsyysnäytteen osana toista suomalaista korkeakoulututkintoa, ei tarvitse suorittaa sitä uudelleen. Aiempi kypsyysnäyte todetaan suoritetuksi viimeistään tutkinnonhakuaiheessa amanuenssille toimitettavasta todistusjäljennöksestä.

Kypsyysnäytteen suorittamisesta voi hakea vapautusta, mikäli olet saanut koulusivistyksesi muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä, tai ulkomailla. Vapautusta haetaan kirjallisesti ja hakemukseen liitetään tarvittavat todistukset koulusivistyksestä. Hakemus toimitetaan amanuenssille.

Kypsyysnäyte suoritetaan kandidaatin tutkinnon yhteydessä. Sinulle annetaan tutkielmaasi liittyviä aiheita, joista valitset yhden. Tästä aiheesta on kirjoitettava esseetyyppinen kirjoitus, pituudeltaan yksi konseptiarkki eli neljä sivua. Kirjoituksen on oltava itsenäinen ja rakenteeltaan jäsennely kokonaisuus. Sen on edettävä tekstin varassa, ei esimerkiksi taulukoiden, joiden oikeellisuutta ei koetilanteessa voi tarkistaa.

Kirjoituksessa on oltava otsikko. Et saa edellyttää, että lukija olisi tutustunut tutkielmaasi, vaan kirjoituksen pitää olla ymmärrettävä sellaisenaan. Kirjoitukselta odotetaan tieteellisen asiasisällön ohella myös hyvää kieliasua. Käsi-alan on oltava selkeää ja sanojen sekä isojen ja pienten kirjainten on erotuttava toisistaan. Kypsyysnäytteen kirjoittaminen puhtaaksi on myös toivottavaa.

Kypsyysnäytteessä osoitat, miten syvällisesti olet oppinut tutkimasi asian eli miten hyvin aihe on "kypsynt" mielessäsi. Kypsyysnäyte on siis pohdiskelleva essee. Se seurailee aiemmin esitettyä esseen rakennetta: johdanto, runko, lopetus.

Kypsyysnäytteen asiasisällön tarkastaa tutkielman ohjaaja ja kieliasun Kielikeskuksen äidinkielen ja viestinnän lehtori. Kypsyysnäyte arvostellaan asteikolla hyväksyty/hylätty. Jos kypsyysnäyte hylätään, sinulla on oikeus saada palautetta kirjoituksestasi ennen ilmoittautumista uuteen kokeeseen.

2.6 Kandidaatintutkielma

Kauppätieteiden kandidaatin tutkintoon kuuluu opinnäytetyö, kandidaatintutkielma. Kandidaatintutkielman pituus on 25–35 sivua yksilötyönä ja 40–50 sivua parityönä. Saat tarkempia ohjeita tutkielman tekemiseen omassa kandiseminaarissasi.

Tutkielman tavoitteena on kehittää valmiuksia tieteelliseen kirjoittamiseen, tiedon hankintaan ja käsittelyyn, tieteenalan argumentointiin sekä tieteelliseen ajatteluun ja työskentelytapaan. Tutkielma kirjoitetaan suomeksi tai englanniksi mutta kypsyysnäyte kirjoitetaan aina äidinkielellä.

Kauppätieteelliselle tutkimustyölle on ominaista, että siinä etsitään ratkaisua johonkin yrityksen tai muun organisaation toimintaan liittyvään ongelmaan. Kandidaatintutkielman tavoitteena on, että pystyt tutkimuskirjallisuuden ja pienimuotoisen empiirisen työn avulla löytämään vastauksen tutkimaasi ongelmaan. Saat käytännön tuntuman tutkimusprosessin eri vaiheisiin ja valmiuksia vaativampienkin tutkimustehtävien suorittamiseen. Tutkimustehtävä luo pohjaa maisterin tutkinnon pro gradu -tutkielman laatimiselle. Joissakin pääaineissa kandidaatintutkielma on kirjallisuuskatsaus eikä siihen kuulu empiiristä työtä.

Tutkielman ulkoasu noudattaa seuraavaa jaottelua: kansilehti, tiivistelmäsiivu, sisällysluettelo, sisältö, lähteet, liitteet. Tarkemmat ohjeet eri kohdista löydät luvusta 3 Muotoseikat.

2.7 Pro gradu -tutkielma

Kauppatieteiden maisterin tutkintoon kuuluu opinnäytetyö, pro gradu -tutkielma. Sen pituus on noin 65–120 sivua yksilötöyönä ja 120–160 sivua parityönä, lähteet mukaan lukien. Saat lisää ohjeita tutkielman tekemiseen omassa graduseminaarissasi.

Pro gradu -tutkielman tavoite on kehittää tutkimuksen perusvalmiuksia, joita ovat kyky

- 1) itsenäiseen tiedonhankintaan
- 2) olemassa olevan tiedon analysointiin ja kriittiseen arviointiin
- 3) tutkimustyön suunnitteluun ja toteuttamiseen
- 4) itsenäiseen tiedon tuottamiseen ja soveltamiseen.

Tutkielma kirjoitetaan suomeksi tai englanniksi. Muun kielen käyttämisestä päättää tutkielman ohjaaja (dekaanin delegointipäätös 17.5.2011).

Pro gradu -tutkielmassa osoitat, että osaat rajata ja käsitellä tutkimusongelmaasi, ja että sinulla on valmiudet tieteelliseen ajatteluun ja tieteelliseen viestintään. Näytät, että hallitset tarvittavat teoriat ja tutkimusmenetelmät. Osoitat perehtyneisyytesi tutkielman aihepiiriin ja alan kirjallisuuteen (kirjat, tutkimusartikkelit). Tutkielma vaatii myös pitkäjänteistä työskentelyä ja kokonaisuuksien hahmottamista. Saat käytännön tuntuman tutkimusprosessin eri vaiheisiin ja näin valmiuksia vaativampienkin tutkimustehtävien suorittamiseen.

Kauppatieteiden laitoksen internet-sivuilla on pro gradu -tutkielman arvostelulomake. Lomakkeen avulla voi tarkemmin tutustua siihen, mihin asioihin tutkielman arvostelussa kiinnitetään huomiota. Arviointialueet on kerrottu myös opinto-oppaassa.

Tutkielman ulkoasu noudattaa seuraavaa jaottelua: kansilehti, tiivistelmäsiivu, sisällysluettelo, sisältö, lähteet, liitteet. Tarkemmat ohjeet eri kohdista löydät luvusta 3 Muotoseikat.

3 MUOTOSEIKAT

3.1 Kansilehti

Kirjallisen työn kansilehdessä on työn nimen lisäksi mainittava opinnäytteen tai kurssin nimi, laatijan nimi, mahdollisen opponentin nimi, ohjaajan tai opettajan nimi sekä esitys- tai palautuspäivä. Joskus opettaja voi pyytää merkitsemään myös työn sanamäärän (esim. essee). Nämä tiedot sijoitetaan kansilehden oikeaan alakulmaan. Tutkielman tai harjoitustyön nimi sijoitetaan keskelle kansilehteä keskitetysti isoin kirjaimin. Muut tiedot sijoitetaan kansilehden alaosaan oikeaan kulmaan. Kansilehden vasempaan yläkulmaan kirjoitetaan: Itä-Suomen yliopisto, Yhteiskuntatieteiden ja kauppatieteiden tiedekunta, Kauppatieteiden laitos.

Kansilehdessä käytetään riviväliä 1.

Huom! Kandidaatintutkielman ja pro gradu -tutkielman lopullisissa versioissa ei mainita opponenteja.

Ks. malli kansilehdestä liitteessä 1.

3.2 Tiivistelmä

Tiivistelmä (abstract) on suppea, objektiivinen ja itsenäinen esitys tutkimuksesta. Se voidaan tarvittaessa julkaista erillisenä. Tiivistelmä liitetään osaksi kandidaatin- ja pro gradu -tutkielmaa. Tiivistelmä palvelee myös tiedonvälitystä: se voidaan välittää kansainvälisiin tietokantoihin ja julkaista yliopiston verkkosivuilla. Pro gradu -töissä tiivistelmä toimii lisäksi kypsyyssnäytteenä.

Tiivistelmä sijoitetaan kansilehden jälkeen, ennen sisällysluetteloja. Tiivistelmää varten on lomake laitoksen internet-sivuilla (ks. liite 2), tai voit käyttää seuraavaa mallia.

Tiivistelmäisivun yläreunaan kirjoitetaan seuraavat tiedot:

ITÄ-SUOMEN YLIOPISTO
Yhteiskuntatieteiden ja kauppatieteiden tiedekunta
Kauppatieteiden laitos
Suuntautumisvaihtoehto

SUKUNIMI, ETUNIMI: Tutkielman nimi suomeksi. Tutkielman nimi englanniksi (HUOM. tarkistuta englanninkielinen nimi ohjaajallasi!)
Pro gradu -tutkielma, XX s. X liitettä (X sivua)
Tutkielman ohjaaja: N N
Kuukausi Vuosi

Avainsanat: 4-5 tutkielman keskeisintä käsitettä, joitten avulla tutkielma löytyy esim. tietokannoista.

Tiivistelmän tulee olla ymmärrettävä sellaisenaan ilman itse tutkielmaa. Kirjoita kokonaisia virkkeitä ilman väliotsikointia. Tiivistelmään ei liitetä viittauksia ja lainauksia eikä myöskään tietoja tai väitteitä, jotka eivät sisälly itse tutkimukseen. Vakiintumattomia lyhenteitä, symboleja tai termejä ei saa käyttää selittämättä niitä. Tiivistelmässä ei viitata alkuperäistekstiin.

Tiivistelmän pituus on yksi sivu. Tiivistelmästä tulee ilmetä mm:

- tutkimuskysymys ja tavoitteet
- tutkimuksen kohde, populaatio, alue yms.
- käytetyt tutkimusmenetelmät
- keskeiset tutkimustulokset ja tulosten perusteella tehdyt päätelmät ja mahdolliset toimenpidesuosituksset. Tuloksissa asetetaan etusijalle todetut uudet ilmiöt ja havainnot, joilla on käytännön merkitystä tai teoreettista uutuusarvoa.

Jos tutkielma on kirjoitettu englanniksi, tehdään tiivistelmä myös suomeksi, mikäli opiskelijan äidinkieli on suomi. Suomenkieliseen tutkielmaan ei tarvitse tehdä englanninkielistä tiivistelmää.

Ensimmäiseksi sijoitetaan tiivistelmä sillä kielellä, jolla tutkielma on kirjoitettu. Tiivistelmässä käytetään riviväliä 1.

Ks. malli tiivistelmästä liitteessä 2.

3.3 Sisällysluettelo

Sisällysluettelo koostuu pääluvuista ja alaluvuista. Päälukujen määrää ei kannatta kasvattaa turhan suureksi. Jokaisella pääluvulla voi olla alalukuja tarpeen mukaan. Jos alalukuja käytetään, on niitä aina oltava vähintään kaksi. Alaluvuillakin voi olla alalukuja ja niihin pätee sama sääntö. Liiallista alalukujen käyttöä tulee kuitenkin välttää, koska se tekee työstä pirstaleisen.

Muista sisällysluettelon otsikko (SISÄLTÖ tai SISÄLLYS). Pääotsikot merkitään SUURAAKKOSIN ja alaotsikot pienellä, kuten tekstissä. Lähdeluettelolle otsikko (LÄHTEET tai LÄHDELUETTELO), lopuksi LIITTEET, kustakin liitteestä numero ja sisältöä kuvaava nimi.

Eriarvoiset otsikot porrastetaan tämän oppaan sisällysluettelon esimerkin mukaisesti. Alaotsikoiden numeroinnin pitäisi alkaa siitä, mistä pääotsikon kirjoitus alkaa. Eli luvun 3.1 numero 3 on samalla linjalla kuin Muotoseikat sanan M-kirjain. Sivunumerot tasataan oikealle.

Ks. mallia tämän oppaan sisällysluettelosta.

3.4 Kuviot ja taulukot

Tutkielmassa tai harjoitustyössä käsiteltyjä asioita voidaan havainnollistaa ja tekstiä elävöittää kuvioiden (figures) ja taulukoiden (tables) avulla. Kuviot ja taulukot tulee aina kytkeä tekstiin. Tekstissä pitää tuoda esille joitakin keskeisiä asioita kuvion tai taulukon sisällöstä eli niitä seikkoja, mihin kirjoittaja haluaa lukijan kiinnittävän huomiota.

Kuviot ja taulukot on kuitenkin laadittava niin selkeiksi, että ne on mahdollista ymmärtää ilman tekstin apua. Kuvioiden ja taulukoiden tekstissä käytetään samaa kieltä kuin muussakin työssä.

Jokaisella kuviolla ja taulukolla on oltava numero ja otsikko. Käytä juoksevaa numerointia alusta lähtien. Otsikon tulee vastata seuraaviin kysymyksiin: mitä, missä, milloin. Taulukon otsikko sijoitetaan taulukon yläpuolelle ja kuvion otsikko kuvion alle. Mahdollinen lähdeviittaus merkitään kuvion tai taulukon alle.

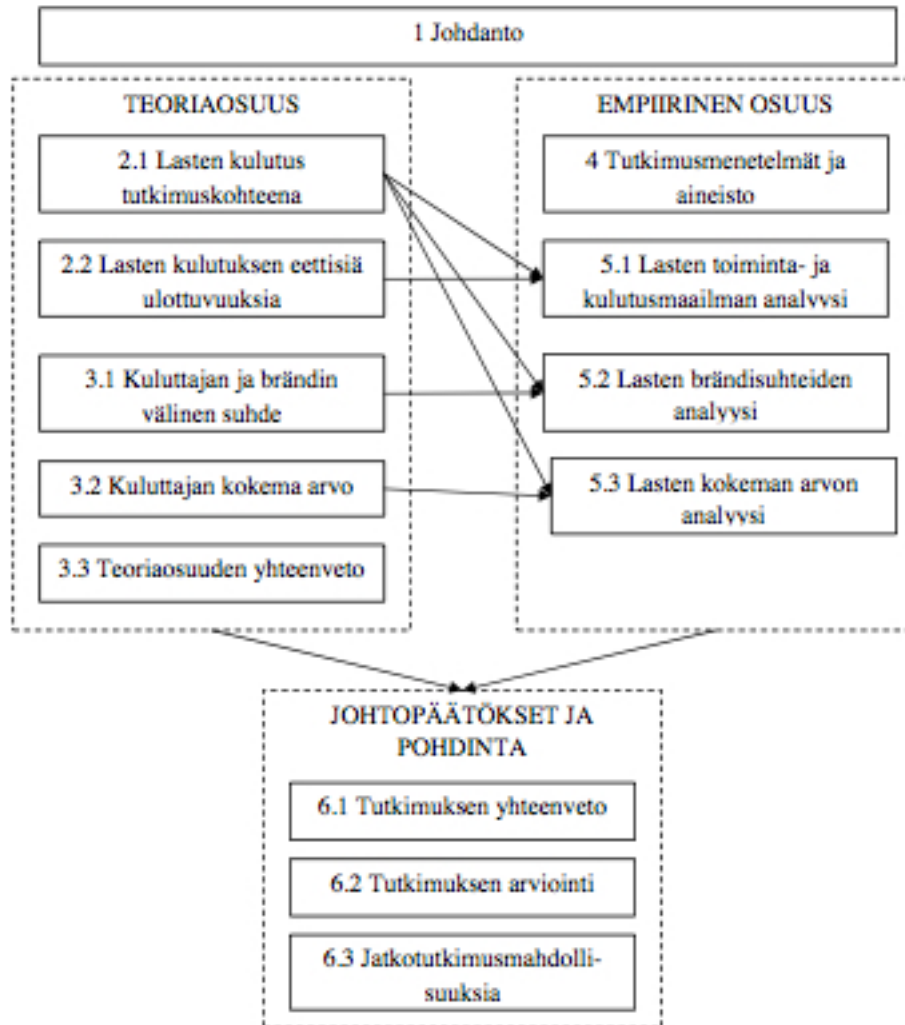
Taulukko 12: Normaaliyosinkoa ja yliosinkoa maksaneiden yritysten osuudet vuosina 2004-2011. N = yritysten lukumäärä.

Vuosi	Normaaliyosinko<9%		Yliosinko>9%		Yht
	N	%	N	%	
2004	4260	55,05 %	3479	44,95 %	7739
2005	5254	61,88 %	3236	38,12 %	8490
2006	5078	60,84 %	3268	39,16 %	8346
2007	5238	62,62 %	3127	37,38 %	8365
2008	5035	60,50 %	3288	39,50 %	8323
2009	4647	56,68 %	3551	43,32 %	8198
2010	4713	58,00 %	3413	42,00 %	8126
2011	4642	57,25 %	3466	42,75 %	8108
Yhteensä	38867		26828		65695

Lähde: Mättö 2012, 49.

Kuvio voi olla piirroskuvio, kaaviokuva, diagrammi, kartta tms. tutkimusselostusta havainnollistava esitys. Kuviot numeroidaan ja otsikoidaan. Kuvioihin viitataan tekstissä (esim.: ks. kuvio 3) ja niiden sisältöä tulee myös kommentoida tekstissä. Nykytekniikoilla voi tuottaa helposti esim. erilaisia nuolikuviota, mutta muista, että selkeys on valttia, ja että kuviosi toimii mustavalkoisena.

Esimerkki kuviosta:

Kuvio 1. Tutkimuksen rakenne (Ryytty 2013, 10)

3.5 Lähdeviittaukset tekstissä (tekstiviitteet)

”Kirjallisuuden harkittu valinta, huolellinen tulkinta ja lähdeviitteiden tarkka merkitseminen tekstiin kuuluvat huolelliseen tutkimusentekoon” (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2014, 349–350). Kun selostat ja arvioit toisten tutkimuksia, pohjustat oman tutkimuksesi viitekehystä ja samalla annat toisille tunnustusta heidän työstään (Hirsjärvi ym. 2014, 349). Merkitse viitetiedot niin, että erottuu, mitkä ovat omia ajatuksiasi ja mitkä ovat peräisin lähteistä. On parempi olla liian tarkka kuin ylimalkainen. Kaikkien viitteiden pitää löytyä myös lähdeluettelostasi.

Lähdeviitteiden merkitsemiseen ja lähdeluettelon laatimiseen on useita erilaisia järjestelmiä, kuten APA (American Psychological Association) ja Harvard. Näissä ohjeissa käytetään yhtä Harvardin versiota, mutta jos olet aiemmin oppinut jonkun toisen tavan, voit käyttää sitä, kunhan olet johdonmukainen.

Voit tuoda aiempaa tutkimustietoa omaan tekstiisi epäsuorina tai suorina lainauksina. Suorien lainausten eli sitaattien yhteydessä annetaan aina tarkka sivunumero, mistä lainauksen voi jäljittää. Suoria lainauksia on kuitenkin syytä käyttää säästeliäästi ja niiden tulisi olla niin lyhyitä kuin mahdollista. Suorat lainaukset tulevat kyseeseen, kun (1) lähteen tyyli on ylittämätön ja haluat antaa siitä näytteen, (2) lähdemateriaali on niin merkittävää tai niin kiistanalaista, että on syytä säilyttää se muuttumattomana, (3) lähde on niin arvovaltainen, että haluat olla varma tiedon säilymisestä muuttumattomana. Suoria lainauksia tehtäessä on muistettava lainausmerkit. Jättäessäsi pois sanoja tai lauseita lainaamastasi tekstin kohdasta, merkitse (...). Laita mahdolliset omat lisäykset tai kommentit lainattavaan tekstiin hakasulkeiden sisään (havaitun virheen perään tulee merkinnäksi [!] tai [sic]). Lyhyt (enintään kolme riviä) suora lainaus kirjoitetaan lainausmerkkien sisään samassa muodossa kuin alkuperäisessä tekstissä. Pitkä (neljä riviä tai pitempi) suora lainaus sisennetään sarkaimen verran vasemmasta reunasta (lainausmerkit voidaan jättää pois, koska sisentäminen osoittaa, että kyseessä on suora lainaus). (Hirsjärvi ym. 2014, 120, 357–360.)

Pitkiä lainauksia samasta lähteestä kannattaa välttää, ettei lukijalle tule kuva, että kyseessä on vain yhden teoksen referointi eikä runsasta lähdemateriaalia hyödyntävä itsenäinen tutkimus. Jos samaa asiaa käsitellään useassa teoksessa, tulee kirjoittajan muodostaa asiasta oma yhteenvetonsa, ja hän voi mainita kaikki asiaa käsitelleet ja synteisiin vaikuttaneet lähteet.

Lähdeviittaukset merkitään sulkeisiin tekstin yhteyteen kirjoittajien sukunimiä käyttäen.

Elektronisiin lähteisiin viittaamisessa pätevät samat perussäännöt kuin muussakin viittaamisessa, mutta elektronisten lähteiden luonteen vuoksi niiden merkitsemiseen tarvitaan enemmän tietoa. Elektronisiin lähteisiin viittaamista ja viitemerkintöjen tekemistä lähdeluetteloon käsitellään omassa kappaleessaan.

Esimerkki viittauksesta yhteen tai useampaan edelliseen virkkeeseen:

Analyysi tarkoittaa jonkin kokonaisuuden hajottamista osiin (Niiniluoto 1983, 156–165; Uusitalo 1991, 23).

Esimerkissä on viitattu kahteen lähteeseen. Kun viitataan useampaan kuin yhteen lähteeseen, lähteet esitetään aikajärjestyksessä, uusin viimeisenä. Jos samalta vuodelta on useita lähteitä, ne mainitaan aakkosjärjestyksessä.

Monissa tapauksissa tapaustutkimuksen ja toimintatutkimuksen raja on häilyvä (Yin 1984; Stenhouse 1988).

Esimerkin viite koskee yhtä virkettä.

Lähdeviitteiden merkitsemisessä on monta tapaa. Tässä esityksessä esitetään yksi, looginen ja hyvä tapa merkitä käytetyt lähteet. (Virtanen 1986, 25–26.)

Esimerkissä on viitattu kumpaankin virkkeeseen. Huomaa pisteen paikka: ennen sulkumerkkiä.

Esimerkki viittauksesta, kun lähdeteksen kirjoittaja esiintyy virkkeen subjektina:

Ketonen (1976, 16–20) on korostanut tieteellisen ajattelun pyrkimystä erottaa olennainen ja epäolennainen.

Näin viitattaessa lähdeviittaus merkitään kirjoittajan nimen yhteyteen. Nimen yhteydessä ei käytetä etunimeä eikä titteliä.

Esimerkki viittauksesta, kun kirjoittajia on kaksi:

(Strauss & Gorbin 1990, 15)
Strauss ja Gorbin (1990, 15) esittävät, että

Kun kirjoittajia on kaksi, molempien nimet mainitaan lähdeviitteessä. Sulkeissa nimet yhdistetään &-merkillä, mutta subjekteina niiden välissä on ja-sana.

Esimerkki viittauksesta, kun kirjoittajia on kolme tai useampia:

Hirsjärvi ym. (2014, 353) tähdentävät, että suomenkielisessä raportoinnissa ei ole syytä käyttää vieraskielistä et al. -merkintää vaan suomenkielistä ilmausta ym.

Suomenkielisessä raportoinnissa ei ole syytä käyttää vieraskielistä et al. -merkintää vaan suomenkielistä ym.-ilmausta (Hirsjärvi ym. 2014, 353).

Kun kirjoittajia on kolme tai useampia, viittauksessa mainitaan ensimmäisen lähteessä mainitun kirjoittajan nimi sekä lyhenne ym. Ensimmäisellä kerralla tällaiseen teokseen viitattaessa mainitaan kuitenkin kaikkien kirjoittajien sukunimet.

Esimerkki viittauksesta artikkeliin:

(Achrol 1991)
Achrol (1991) esittää, että

Artikkeliin viitattaessa riittää kirjoittajan nimi ja vuosiluku. Viittausta sivuun tai sivuihin ei tarvita, ellei kyseessä ole suora lainaus.

Esimerkki viittauksesta toissijaiseen lähteeseen:

Koivulan esittämässä mallissa (ks. Timonen 1981, 12–14)...

Kuusinen (1980) on todennut aikuisopetuksen kehittämisen välttämättömäksi (Naukkarinen 1982, 71).

Toissijaista lähdeviittausta voidaan käyttää, kun alkuperäisen lähteen hankkiminen on ylivoimaista, tai jos kirjoittaja ei hallitse alkuperäisen lähteen kieltä. Toissijaisia lähteitä ei suositella käytettäväksi kuin poikkeustapauksissa. Kirjallisuusviitteestä täytyy ilmetä, milloin viitataan toissijaiseen lähteeseen.

Esimerkki viittauksesta sekä alkuperäiseen että toissijaiseen lähteeseen samassa viitteessä:

Empiirinen tutkimus liikkuu kolmiossa, jonka muodostavat ongelmat, aineistot, ja menetelmät (Pönttinen 1990; ref. Uusitalo 1991, 49).

Eroa korostetaan ref.-lyhennettä käyttäen.

Esimerkki viittauksesta haastattelulausuntoon:

Mainonnan luovassa suunnittelussa on oleellista ajatusten tuottamisen ja niiden arvostelemisen tietoinen erottaminen (Heikkinen, haastattelu).

Viitteessä mainitaan haastatellun nimi ja sana haastattelu.

Esimerkki suorasta lainauksesta:

"Tutkimuksenteko on kiehtovaa ja kiinnostavaa mutta samalla monin tavoin ongelmallista" (Hirsjärvi ym. 2014, 3).

Hirsjärvi ym. (2014, 3) toteavat, että "tutkimuksenteko on kiehtovaa ja kiinnostavaa mutta samalla monin tavoin ongelmallista".

3.6 Plagiointi ja plagiaatintunnistus

Yliopistossa on käytössä sähköinen plagiaatintunnistusjärjestelmä, jolla tarkistetaan kaikki opinnäytetyöt. Käytännössä opiskelija palauttaa työnsä Moodlen Turnitin-laatikkoon. Ohjelma vertaa työtä erilaisiin verkkolähteisiin ja antaa ”yhtäläisyysprosentit”. Saat raportin nähtäväksesi samalla, kun palautat työsi ja tarvittaessa voit korjata ja täydentää työtäsi ja palauttaa sen uudelleen. Kysy neuvoja raportin tulkintaan kurssin opettajalta tai tutkielmasi ohjaajalta.

Itä-Suomen yliopiston Opetuksen ja opiskelun eettiset ohjeet (2010) määrittelevät hyvän tieteellisen käytännön mukaisen toiminnan yliopistossa. Hyvään tieteelliseen käytäntöön kuuluu esimerkiksi se, että aikaisempiin tutkimustuloksiin viitataan asianmukaisesti, tulokset ja menetelmät raportoidaan oikein, ja havainnot ja tulokset eivät ole seipitettyjä vaan perustuvat luotettavasti toteutettuun tutkimukseen. Toisen tutkimussuunnitelmaa, käsikirjoitusta, artikkelia tai muuta tekstiä ei saa esittää omanaan eikä internetistä otettua tekstiä tai tekstin osaa saa käyttää omissa nimissä. Toisen tekemää työtä ei tietenkään myöskään saa palauttaa omanaan eikä samasta työstä voi saada suoritusta useammalla kurssilla.

HUOM. Tekstiä saa lainata ja suoria viittauksia käyttää, mutta tällöin on aina muistettava mainita, mistä lähteestä ja kenen tekstistä on kyse. Muista merkitä suoriin lainauksiin myös sivunumero, jotta lainauksen voi jäljittää.

3.7 Lähdeluettelo

Lähdeluettelo kertoo, mihin kirjallisuuteen ja tutkimuksiin työsi perustuu. Lähdeluettelo osoittaa kirjoittajan perehtyneisyyden ja lukija saa yleiskuvan siitä, mitä aiheesta on kirjoitettu. Samalla lähdeluettelo ohjaa lukijan tiedon lähteille: hän voi halutessaan etsiä käsiinsä ko. kirjoja, artikkeleita ja muuta lähdeaineistoa esimerkiksi tarkistaakseen, onko tutkielman laatija ymmärtänyt asian oikein, tai koska on samasta aiheesta kiinnostunut. Lähdeluetteloon kirjoitetaan siksi täydelliset hakutiedot käytetyistä lähteistä. Lähdeluetteloon merkitään sellaiset julkaisut, joita todella on käytetty eli joihin on tekstissä viitattu: ”lähdeviitteen ja lähdeluettelon välillä tulee olla tiukka vastaavuus” (Hirsjärvi ym. 2014, 349).

Lähdeluettelon tekeminen helpottuu, kun rakennat lähdeluetteloasi koko tutkimusprosessin ajan.

Voit tarvita lähdeluettelo varten seuraavia tietoja:

Tekijä(t), toimittaja(t)

Julkaisuvuosi (copyright)

Kirjoituksen nimi

Käytetty painos (jos useita)

Julkaisijan kotipaikka

Julkaisija tai konferenssin järjestäjä

Koko teoksen toimittaja

Koko teoksen nimi

Sivut, joilla artikkeli on toimitetussa teoksessa tai tutkimuslehdessä

Sarjanimike ja numero sarjassa

Lehden nimi

Vuosikerran (volyymin) numero

Lehden numero (merkitään usein vuosikerran jälkeen)

Konferenssin nimi, paikka ja aika

Lähdeluetteloon kirjoitetaan kaikki käytetyt lähteet ensimmäisen kirjoittajan mukaan aakkosjärjestyksessä. Jos kirjoittajia on useita, nimet luetellaan samassa järjestyksessä kuin ne ovat lähdeoteoksessa. Useat saman tekijän julkaisut luetellaan julkaisuvuoden mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta nuorimpaan. Samana vuonna ilmestyneet saman tekijän julkaisut erotetaan toisistaan kirjaintunnuksella, esim. 2014a, 2014b, 2014c.

Kirjoja ja artikkeleita ei listata erikseen vaan kaikki julkaisut kirjoitetaan samaan lähdeluettelo. Seuraavassa on eritelty joitakin lähdetyyppisiä selvyyden vuoksi.

3.7.1 Artikkelit

Kansainvälisissä tutkimuslehdissä (ns. aikakausjulkaisuissa) julkaistut artikkelit ovat yliopiston kirjallisten töiden tärkeimpiä lähteitä. Ne löytyvät kirjaston sähköisten tietokantojen kautta (esim. Business Source Elite, Scopus, Google Scholar). Tutkimusartikkelit merkitään lähdeluetteloon tämän kaavan mukaan:

Tekijä(t)
 Julkaisuvuosi
 Artikkelin nimi
 Lehden nimi - kursivoidaan
 Vuosikerran (volume) numero
 Lehden numero
 Sivunumerot
 Viittaus/tulostuspäivämäärä
 DOI-numero, jos tiedossa
 ISSN-numero(t), jos tiedossa

Artikkelin tyyppi

Tutkimuslehtiartikkeli,
yksi kirjoittaja

Tutkimuslehtiartikkeli,
useita kirjoittajia

Esimerkkejä

Savolainen, T. 2013. Change implementation in intercultural context: a case study of creating readiness to change. *Journal of Global Business Issues* 7(2), 51–58.

Lappalainen, J. & Niskanen, M. 2014. Behavior and attitudes of small family firms towards different funding sources. *Journal of Small Business and Entrepreneurship* 26(6), 579–599.

Montonen, T. & Eriksson, P. 2013. Teaching and learning innovation practice: a case study from Finland. *International Journal of Human Resources Development and Management* 13(2–3), 107–118.

Puusa, A., Mönkkönen, K. & Hytti, U. 2014. Narratiivisuus organisaatiotarinan rakentamisessa. *Hallinnon Tutkimus* 33(2), 112–120.

Reijonen, H., Párdányi, S., Tuominen, S., Laukkanen, T. & Komppula, R. 2014. Are growth-oriented SMEs more likely to adopt

market and brand orientations? *Journal of Small Business and Enterprise Development* 21(2), 250–264.

Huomaa: &-merkin käyttö, kun kirjoittajia on kaksi tai useampia.

Lehtien nimet kursivoidaan ja niissä käytetään lehden nimen alkuperäistä kirjoitusasua.

Tutkimuslehdessä (aikakauslehdessä) merkitään näkyviin vuosikerta (volume), mikäli se on lehdessä mainittu, lehden numero ja sivut, joilla artikkeli on.

Kirjoittajien nimet merkitään siinä järjestyksessä kuin ne on lehdessä annettu, vaikka se ei olisikaan aakkosjärjestys (ks. edellä esim. Puusa ym.).

Artikkeli kokoomateoksessa (toimitetussa teoksessa)	Piekkari, R. & Welch, C. 2011. Tapaustutkimuksen erilaiset tyypit. Teoksessa: Puusa, A. & Juuti, P. (toim.) <i>Menetelmäviidakon raivaajat: perusteita laadullisen tutkimuslähestymistavan valintaan.</i> Helsinki: Johtamistaidon opisto JTO, 183–195.
--	---

Huomaa: Kun viittaat toimitetussa teoksessa julkaistuun artikkeliin, käytä tekstissä artikkelin kirjoittajien nimiä ja anna lähdeluettelossa lisäksi koko teoksen kirjoittajat ja koko teoksen nimi sekä sivut, joilla artikkeli on teoksessa.

Sanomalehtiartikkeli (painettu)	Niskanen, J. 2013. Yritysverokosmetiikkaa Suomeen. <i>Savon Sanomat</i> 6.4.2013, 21.
------------------------------------	---

Verkkolehtiartikkeli	Maksimainen, H. 2014. Suomen parhaat bloggaajat tienaavat kuin lääkärit. <i>Helsingin Sanomien verkkolehti</i> 6.9.2014. Viitattu 2.12.2014. http://www.hs.fi/raha/a1409891882856
----------------------	---

Huomaa: Jos tulostat verkkolehtiartikkelin itsellesi talteen omalle koneellesi tai paperille, merkitse: Tulostettu 2.12.2014. Koska et voi aina saada kaikkea tulostetuksi, merkitse: Viitattu 2.12.2014. Tämä kertoo, että ainakin tuona päivänä artikkeli on ollut saatavissa antamassasi verkko-osoitteessa.

3.7.2 Kirjat ja monografiat

Tekijä(t), toimittaja(t)
 Julkaisuvuosi
 Otsikko
 Painos (jos useita)
 Julkaisijan kotipaikka: julkaisija
 ISBN (jos tiedossa)

Kirjan/monografian tyyppi

Esimerkkejä

Kirja, yksi tekijä

Yin, R. K. 1984. *Case study research: Design and methods*. Beverly Hills, CA: Sage.

Kirja, monta tekijää

Eriksson, P. & Kovalainen, A. 2008. *Qualitative methods in business research*. London: Sage.

Huomaa: &-merkin käyttö, kun kaksi tai useampi kirjoittaja.

Huomaa, että kirjan painopaikka ja julkaisijan kotipaikka voivat olla eri asia, lähdeluetteloon merkitään siis julkaisijan kotipaikka. Kustantaja/julkaisija merkitään niin lyhyesti kuin mahdollista, mutta ymmärrettävästi.

Toimitetut kirjat

Gabrielsson, M. & Kirpalani, M. (toim.) 2012. *Handbook of research on born globals*. Northampton, MA: Edward Elgar.

Sarjajulkaisut

Julkunen, S. 2010. *Kauppiasyhteistyön muuttuvat merkitykset – narratiivinen näkökulma*. Publications of the University of Eastern Finland. Dissertations in Social Sciences and Business Studies, No 7.

Huomaa: Jos sarjan nimestä selviävät paikkakunnan ja yliopiston nimet, niitä ei välttämättä tarvitse lisätä.

Opinnäytetyöt

Räisänen, T. 2014. *Ryhmän viestinnän yhteys innovatiivisuuteen. Tapaustutkimus asiakaspalveluryhmässä*. Itä-Suomen yliopisto. Kauppatieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma.

Huomaa: Ole erityisen kriittinen käyttäessäsi opinnäytetöitä lähteenä. Tarkista, että työ on vähintään pro gradu -tasoa, ja että se on oman työsi kannalta niin keskeinen, että siihen kannattaa viitata.

3.7.3 Muita mahdollisia lähteitä

Lähdetyyppi

Esimerkkejä

Konferenssisiesitelmät

Kantanen, H. & Manninen, J. 2014. Learning in professional virtual communities. Paper presented at the *7th EARLI SIG 14 Conference*, 27.-29.8.2014, Oslo, Norway.

Huomaa: Konferenssisiesitelmiä on monenlaisia. Joskus ne ovat saatavilla konferenssijulkaisuissa kokonaisina artikkeleina, joskus konferenssin verkkosivuilla. Joissakin konferensseissa julkaistaan vain abstraktit. Jos esitelmä on saatavilla kokonaisena artikkelina, siihen pätevät samat ohjeet kuin artikkeleihin edellä.

Raportit ja komiteanmietinnöt

Mannermaa, M. & Mäkelä, K. 1994. *Tulevaisuusbarometri 1993*. Yhteiskuntakehityksen ja koulutuksen tulevaisuudennäkymiä vuoteen 2017. Opetusministeriön suunnittelusihteeristön keskustelumuiستioita 21. Helsinki.

Naisten tutkijanuran ongelmat ja esteet. Komiteanmietintö 1982:33. Helsinki: Opetusministeriö.

Lait ja asetukset

Yliopistolaki 2009. 558/2009.
Valtioneuvoston asetus korkeakoulujen yhteishausta 2014. 293/2014.

Haastattelut

Heikkinen, H., suunnittelujohtaja, Argument Advertising Oy, Helsinki, 12.9.2014

haastatellun nimi

asema organisaatiossa

organisaation nimi

haastattelupaikkakunta

haastattelun ajankohta

Huomaa: haastattelut merkitään lähdeluetteloon kirjallisten lähteiden jälkeen.

3.8 Elektroniset lähteet

Esimerkki opinnäytteeseen viittaamisesta:

Tekstiviite: (Korpelainen 2014)
Lähdeluettelo: Korpelainen, A. 2014. *Aikaperusteisen toimintolaskennan käyttöönotto pk-yrityksen huollon kustannuslaskennassa*. Jyväskylän yliopisto. Kauppakorkeakoulu. Pro gradu -tutkielma. Viitattu 13.4.2015. <http://urn.fi/URN:NBN:fi:jyu-201410092957>

Esimerkki viittaamisesta yrityksen internet-sivujen tiettyyn kohtaan:

Tekstiviite: (Ponsse 2015)
Lähdeluettelo: Ponsse 2015. Sijoittajat. [Ponssen Internet-sivuilla] Viitattu 13.4.2015. <http://www.ponsse.com/fi/sijoittajat>

Esimerkki viittauksesta suojatussa intranetissä olevaan tietoon:

Itä-Suomen yliopiston intranetissä on esitetty sopimus yhteistoiminnasta. Yliopisto on tässä esimerkissä käsitetty tekijäksi:

Tekstiviite: (Itä-Suomen yliopisto 2012)
Lähdeluettelo: Itä-Suomen yliopisto. *Sopimus yhteistoiminnasta* [Itä-Suomen yliopiston intranetissä] Viitattu 13.4.2015. Saatavissa: Intranet yliopiston sisäisessä käytössä, vaatii salasanan.

3.9 Liitteet

Usein osa materiaalista kannattaa esittää liitteissä (appendices). Liitteiden avulla voidaan tekstiä täydentää ilman, että sen juoni häiriintyy. Liitteiksi sijoitetaan yhtälöitä, kaavioita, piirroksia ym., joiden ei välttämättä tarvitse olla tekstin yhteydessä, mutta joihin joudutaan viittaamaan. Laajat lisäselvitykset, suuret taulukot, samoin esimerkiksi taulukot, joihin tekstissä viitataan usein, kuuluvat liitteiksi. Sen sijaan tekstiin kiinteästi liittyvät selvitykset (kuvat, yhtälöt, taulukot), joita myös tulkitaan, sijoitetaan tekstin lomaan.

Liitteet tulee otsikoida ja ne tulee numeroida juoksevasti. Otsikko sijoitetaan sivun yläreunaan. Liitteiden luettelo esitetään sisällysluettelon jälkeen (ks. mallia tämän oppaan sisällysluettelosta). Liitesivuja ei numeroida tekstisivujen jatkoksi. Tekstissä viitataan liitteisiin (esim. "ks. liite 1"). Tällöin lukija osaa tutustua liitteen tietoihin oikeassa kohdassa, eivätkä liitteet jää muusta tekstistä irrallisiksi.

4 LÄHDELUETTELO

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2014. *Tutki ja kirjoita*. Porvoo: Bookwell.

Mättö, M. 2012. *Verotuksen vaikutus yksityisen osakeyhtiön pääomarakenteeseen – Vuoden 2005 verouudistus Suomessa*. Itä-Suomen yliopisto. Kauppatieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma.

Ryytty, M. 2013. *Lasten brändisuhteet ja brändien arvo*. Itä-Suomen yliopisto. Kauppatieteiden laitos. Pro gradu -tutkielma.

ITÄ-SUOMEN YLIOPISTO

Yhteiskuntatieteiden ja kauppätieteiden tiedekunta
Kauppätieteiden laitos

LIITE 1 (1/3)

**PALKINTOPERUSTEINEN JOUKKORAHOITUS
ASIAKASARVON ERITYISTAPAUKSENA**

Kandidaatintutkielma
Johtaminen, innovaatiot ja markkinointi
Simo Nuolemo (opiskelijanumero)
16.3.2015

ITÄ-SUOMEN YLIOPISTO

Yhteiskuntatieteiden ja kauppätieteiden tiedekunta
Kauppätieteiden laitos

(2/3)

**TYÖHYVINVOINTIA TUKEVAT JOHTAMISKÄYTÄNNÖT
ARJEN LÄHIESIMIESTYÖSSÄ
Casetutkimus
Varhaisen tuen toimintamalli**

Pro gradu -tutkielma, Innovaatiojohtaminen
Anne Katisko (opiskelijanumero)
30.4.2013

**ORGANIZATIONAL CHANGE AS A PROCESS OF ORGANIZATIONAL
BECOMING**
A Multidimensional View of Appreciative Intelligence[®]

Master's Thesis, Innovation Management
Ida Parkkinen (student number)
April 30, 2015

ITÄ-SUOMEN YLIOPISTO

Yhteiskuntatieteiden ja kauppatieteiden tiedekunta

Kauppatieteiden laitos

Pk-yritysten markkinointi ja kansainvälinen liiketoiminta

RYYTTY, MINTTU M. M.: Lasten brändisuhteet ja brändien arvo. Children's Brand Relationships and the Value of Brands.

Pro gradu -tutkielma, 81 sivua ja 3 liitettä (3 sivua)

Tutkielman ohjaaja: KTT Teuvo Kantanen

Huhtikuu 2012

Avainsanat: lapset, lapset kuluttajina, brändit, brändisuhteet, arvo

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, millainen on lasten ja brändien välinen suhde, sekä millaista arvoa brändien kulutus tarjoaa heille. Tutkimuksessa selvitettiin, millaisessa toiminta- ja kulutusmaailmassa lapset muodostavat brändisuhteita ja brändien kulutus tarjoaa heille arvoa, miten ja millaisia brändisuhteita lapset muodostavat, sekä miten ja millaista arvoa brändien kulutus tarjoaa lapsille. Työn teoreettisena tavoitteena oli avata ja syventää lapsen ja brändin välisestä suhteesta käytävää keskustelua. Tämä toteutettiin tutkimalla lasten kokema arvoa. Tutkimuksen empiirisenä tavoitteena oli tarjota kuvaus ja tulkinta suomalaisten lasten suhteesta brändeihin kootun aineiston perusteella.

Keskeisimpiä teorioita tutkimuksessa olivat lapsi kuluttajana, kuluttajan ja brändin välinen suhde sekä kuluttajan kokema arvo. Teoriaosuudessa tarkasteltiin näitä teorioita erityisesti lasten näkökulmasta.

Empiiristä osuutta varten haastateltiin kymmentä 9-11-vuotiasta lasta länsisuomalaisesta kaupungista. Tutkimuksen aineisto koottiin yksilöhaastattelujen avulla. Haastateltavat valittiin iän, sukupuolen ja asuinpaikan perusteella. Tutkimuksessa hyödynnettiin laadullisia menetelmiä. Empiirisen aineiston analyysi oli luonteeltaan tulkitsevaa.

Tutkimuksessa todettiin, että brändien tuleminen lasten elämään on prosessi. Sitä ohjaavat harrastukset, lasten vanhemmat, sisarukset ja ystävät sekä mediat, erityisesti televisio ja Internet. Brändien avulla rakennetaan ja viestitään henkilökohtaista ja ryhmäidentiteettiä, imagoa sekä elämäntyyliä. Lasten todettiin muodostavan useita erityyppisiä brändisuhteita sekä tietoisesti että tiedostamatta. Ainoastaan pieni osa lasten brändisuhteista on niin vahvoja, että niitä voitaisiin kuvata rakkaussuhteen metaforalla. Lapset muodostavat eniten ystävyyteen rinnastettavia sekä pinnallisia brändisuhteita. Tutkimuksessa todettiin myös, että lasten brändisuhteiden tarkastelua voidaan syventää tutkimalla heidän brändien kulutuksessa kokemaansa arvoa. Lapset saavat itselleen monentyyppistä arvoa. Havaittuja keskeisiä näkökulmia olivat lasten arvonmuodostuksen funktionaalisuus, toiminnallisuus ja itsen suuntautuneisuus.

Tutkimus on hyödyllinen markkinoijille, lasten kulutuksesta tutkimuskenttänä kiinnostuneille, vanhemmille, kasvatuksen asiantuntijoille ja muille aiheesta kiinnostuneille.

UNIVERSITY OF EASTERN FINLAND

Faculty Faculty of Social Sciences and Business Studies		Department Business School	
Author Anna Mömmö		Supervisor Tommi Laukkanen	
Title Antecedents of brand loyalty and the role of multigroup moderation of hedonic value: An exploration of chocolate			
Main subject Marketing	Level Master's degree	Date 3.10.2011	Number of pages 83+8
<p>Abstract</p> <p>The objective of this study is to investigate the antecedents of brand loyalty within the chocolate industry. In addition the goal is to examine the role of hedonic value within the brand loyalty experience. This study aims to create a path model that explains the impact of brand satisfaction, brand equity, brand value and brand trust to behavioral and attitudinal aspects of brand loyalty.</p> <p>In marketing literature, there are a variety of different studies concerning the antecedents of loyalty; however, it is important to recognize that there is not a single brand loyalty model that would suit all industries. Furthermore, different antecedents of loyalty may affect various products and brands in dissimilar ways. The research of brand loyalty antecedents within the chocolate industry is lacking profound research. Current branding literature suggests that more conclusive research is necessary to understand the role of hedonic consumption and value to brand loyalty.</p> <p>The data of this research was collected through an electronic questionnaire link that was posted on a Finnish confectionery company's Facebook wall in May 2011. There were 927 questionnaires collected for research of which 808 were included for further analysis. The analysis started with reporting the mathematical mean and standard deviations of the measure items. Next, the principal component analysis was conducted. Based on the loadings of the principal components, two measure items were excluded from the data. After creating the modified measurement model, structural equation modeling was conducted.</p> <p>The findings of this research propose that brand satisfaction, brand equity, brand value and brand trust all contribute to brand loyalty within the chocolate industry. The most affecting antecedents are brand satisfaction and brand value, which have an impact on both behavioral and attitudinal brand loyalty. The least significant antecedent is brand trust, which has a weak effect solely on attitudinal loyalty. As for the moderating effect of hedonic value, the findings suggest that the difference between low and high hedonic groups exists. The higher is consumers' the hedonic value toward chocolate, the stronger is the effect of brand satisfaction to attitudinal brand loyalty. The moderating effect was non-significant between other paths in the model.</p> <p>The purpose of the thesis was to study the antecedents of brand loyalty and the effect of hedonic value in the process. The findings consolidate to earlier research that indicates loyalty antecedents may vary across industries. Based on the results, companies in the chocolate industry should focus greater attention to brand satisfaction and brand value since they are the strongest factors to achieve brand loyal customers. Satisfaction has even a stronger role in attitudinal loyalty development if the consumer has high hedonic value toward chocolate.</p>			
<p>Keywords brand, brand loyalty, hedonic consumption, hedonic value</p>			

